

Izhaja

vsak petek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopis se ne vračajo.

MIR

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Za in serate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste vsakokrat.

Glasilno koroških Slovencev

Leto XXIX.

Celovec, 26. sušca 1910.

Štev. 13.

Na poti k svojemu pogrebu.

Jasna, krščanska in ne ozkosrčna, zares demokratska načela so ustvarila iz dunajske dr. Luegerjeve stranke veliko, krepko razvito nemško krščanskosocialno stranko. Ni bilo večjega nasprotnika te stranke nego so bili židje in od židovskega časopisja vzgojeni nemški liberalci, naj so si nadevali že to ali ono ime. Avstrijskim Slovanom je bila krščanskosocialna stranka vobče simpatična, ker so od nje pričakovali, da bo izpodrinila počasi nemške liberalce na celi črti, in s krščanskosocialno stranko bo zavel v Avstriji čisto nov veter, sistem krivic se bo zrušil, Slovanom se bo začel rezati krh narodnih pravic. Tako pa niso mislili samo Slovani, ampak tudi dobršen del Nemcev, ki so bili uverjeni, da se bodo narodni boji pod vplivom krščanskosocialnih idej ublažili in polagoma polegali.

Nasprotnik je imel bistro oko. Vrgel je med mase parolo: Proč s krščanskimi socialci, ki se pogajajo s Slovani, proč z izdajalci nemškega rodu! Pri vsaki priložnosti so dali liberalci krščanskim socialcem čutiti, da so ti „narodno manj vredni“. Zadelo so v tarčo! Krščanski socialci so začeli od tedaj, ko je začel Lueger resno bolehati in vsled bolezni ni čutil v sebi več tiste prejšnje gigantske sile, posebno poudarjati svoje nemško mišljenje. Udarjali so na tiste strune, ki se ob najhujših bojih s političnim nasprotnikom niso glasile, in ki krščanskosocialne stranke niso naredili take, kakršna je dandanes. Ko je stranka že zrastle v mogočno organizacijo in bi jo bilo treba konsolidirati, utrditi, njene nedostatke odstraniti, je krenila nekoliko v stran. Menila se je utrditi in naprej zmagovati s tem, da začne konkurirati z nemškimi nacionalci v „nacionalnem delovanju“. Vsled tega je iz državne nastala nemška stranka. V državni krščanskosocialni stranki bi bili imeli vsi narodi

svoje zavetje, v nemški pa za Slované ni prostora. Dr. Lueger je stranko ustvaril, da bi pa postala ta stranka res državna stranka, za to bi bilo potreba najmanj še enega Luegerja, ki ga pa „krščanski nacionalci“ — nimajo.

Tako je torej iz krščanskosocialne stranke nastala krščanskosocialna. V tem razvoju je šla dosledno vedno dalje. Nekateri njeni pristaši, po osebnem prepričanju povsem katoličani, so z nekakim ponosom pristopali k nemškoscionalnim, imenovanim nemškoobrambnim društvom, kojih namen, vsaj v alpskih deželah, pa ni bil — braniti nemške pravice in nemško posest, ampak braniti nemške privilegije in grabiti tujo, drugonarodno posest. To pa — roko na srce — ni krščansko in ne more biti naloga krščanskih strank. Načelo, da more in mora kaka krščanska stranka v nacionalnih bojih konkurirati s strankami, ki se nahajajo v takih odnosjih, kakor nemške nacionalne stranke, je popolnoma napačno. S tako nacionalno stranko je mogoče konkurirati le tedaj, če se vrši boj za narodne pravice, ne pa tedaj, če se vrši za krivice in je naperjen proti pravicam tujega naroda. Zakaj biti naroden ni isto, kakor biti tujemu narodu krivičen; naroden sme in mora biti vsakdo, narodno krivičen pa ne. Nemški nacionalci, ki so bili sprva gotovo veseli tega gibanja na krščanskoscionalni strani, so se začeli bati, da jim krščanski nacionalci zrastejo čez glavo in se polastijo njihovih „obrambnih“ društev, dobro vedoč, da so ta njihova edina opora, ki jih še drži na površju. Zato so krščanskoscionalce odrinili v stran. V konkurenci za svoje veliko nemštvo so začeli krščanski socialci ustanavljati svoja obrambna društva. Prvi so začeli s tem delom štajerski krščanski nacionalci, ki so prav odkrito izjavili, da se naj le izpodrivajo Slovenci, naj se slovenska posest pomika proti jugu, slovensko grudo naj dobi v roke Nemeč. Ustanovili so Südmarki konkurenčno „Ostmark“. Dokler ne bomo videli, kje in kako bo začela

„Ostmark“ svoje delovanje, nočemo o njej izreči končne sodbe.

Za zdaj smo hoteli le pibiti, da je krščanskosocialna stranka začela izgubljati svoj prvotni veliki cilj, začela je izpodmikati sama sebi trdna tla, nastopila je pot, morda dolgo pot, pa vendar pot — k svojemu pogrebu....

Koroške novice.

Na Veliki četrtek bodejo prevzvišeni knez in škof umivali noge sledečim dvanajsterim možem: Lovrenc Kiršner, star 66 let, Janez Wenz, 81 let, Jernej Cobernik 79 let, Matija Cegičnik, 70 let, Matija Gärtner 75 let, Matija Poš, 74 let, Ignac Besentheiner 78 let, Vinko Karpf, 83 let, Janez Kramer, 78 let, Anton Vulc, 76 let, Anton Mark, 72 let, Peter Vusar, 78 let. Skupna starost znaša 910 let. Kot namestnika za slučaj obolnosti sta Bernhard Jeraj, 66 let, in Franc Orožnik, 66 let. Po dovršeni ceremoniji gredo „apostoli“ v škofijsko palačo, kjer jim škof lastno-ročno streže. Vsak dobi tudi po pet kron in vse, kar je dobil na mizo, je njegovo, tudi žlica, nož, vilice itd.

Tužni koroški liberalci. Že večkrat je poudarjal „Mir“ dejstvo, da pečica slovenskih liberalcev na Koroškem, ki se z vso silo trudi razdreti edinstvo koroških Slovencev in ustanoviti neke vrste liberalno stranko, kaže korajžo edinole proti našim najboljšim in najbolj delavnim rodoljubom. Namesto da bi pomagali v težavnem narodnem boju zoper Nemece in nemškutarje, pa se usajajo v slovenske voditelje in jih obirajo prav po liberalni maniri po liberalnih listih. V „Slov. Narodu“, „Narodnem Dnevniku“ in „Korošču“ je zagledal beli dan grd, umazan pamflet, poln psovka in laži na osebo, ki je brez madeža, ki stoji ves čas, kar je na Koroškem, nepretgoma v ospredju narodnega boja, požrtvovalno, nesebično. Cela prva stran v „Narodu“ je bila premajhna za vse

Hranilnica in posojilnica Podljubeljem obrestuje hranilne vloge po 4¹/₄% in daje posojila po 5%.

Podlistek.

Vstajenju naproti.

(Prizor. — Domen Otilijev.)

Gozd. Na desni visoke gore, izza katerih seva vstajajoče solnce.

Anka (v koroški narodni noši pride mimo gozda. V levici ima culico. Gleda proti goram in poje z žalostnim glasom):

„Oj, hišica očetova!
Bog živi te!
Zdaj se ločiti morava!
Bog živi te!
Al' tega nihče ne pove,
Al' te kedaj bom videl še.
Bog živi te! Bog živi te!“

Krasna dolinica,
gore visoke,
hiša očetova,
sladki spomini!
Ločiti ne more se
srce ljubeče...

(otrne solzo).

Prišel pa človek je
tam od severa
z medom na ustih,
a s srcem lažnivim.
Iztrgal očeta je
jezik domači,
ukral domačijo je
najbogatejšo,
očetu pa palico
v roke potisnil
in torbo beraško...

(joče).

V miru potekla so
leta mladosti,
z upanjem tihim
sem zrla v bodočnost
in zidala zlate
gradove v — oblake...

(vzdihne).

Vila (pride počasi izza gozda in položi roko na njeno ramo. Anka osupne in culica ji zdrsne na tla).

Dekle, ne boj se me!
Žalost sem videla
stati ob tebi;
prišla zato sem,
da te tolažim.

Anka: Kje bo tolažbe
srce prevarano,
oče predragi
in narod dobil?

Vila: Z južnimi sapami
v pisanih haljah
spet se povračata
pomlad, vstajenje.
Spet se življenje
v naše dežele
čez dole, jezera
in gorske vrhove
veselo povrne.

Anka: Tudi v naš tužni
bo Korotan skoraj
vstajenje dospelo?

Vila: Da! Pridejo dnevi
— in niso več daleč —
ko s svetjem pomladnim
proniknejo srca
in z glasom mogočnim
se dvignejo želje:
„Dovolj že verig ste
na roke nam proste
vi tujci oboli
in zlobni pripeli!
Dovolj že mejnikov
ste v jezera krasna
in polja bogata
v nočeh najtemnejših
zvižajno vtaknili.“

Dovolj ste nam dece
v ljubezni hinavski
od matere naše
in rodne jim koče
sè silo odvzeli!“

Anka: O da bi prišli že
časi svobode!

Vila: Spet zasijalo bo
solnce prostosti
nad Gospo Sveto.

Anka: Ali jih videle
bodo že moje
žejne oči?

Vila: Tvojim potomcem
pravica zasije...
(izgine).

Anka: Je-li mogoče?...
(Gleda z roko nad očmi za vilo.)
Spet bo vstajenje
Slovana — trpina
v Korotan došlo.
Da! Priti mora!
(Deklamira.)

Kalvarijo svojo naš rod je imel
in dneve prebridke trpljenja,
a zdaj mu rešitve je zor zažarel,
napočil mu dan je vstajenja!

Kot z Oljske se gore je vzdignil Gospod
v nadzemeljske, jasne višave,
povzdigniti mora se krepki naš rod
v višave moči in pa slave!“

(Pobere culo.)

Láhek je moj korak.
Z Bogom planine!

(Zastor pade.)

psovke. Lotili so se liberalci velezaslužnega gošpoda kanonika Dobrovca. Na grde napade, zavita in lažniva očitavanja bo brez dvoma odgovoril v kakem slovenskem listu g. Dobrovca sam, zato se ne spuščamo v posameznosti. Izjavljamo le, da vsi liberalni širokoustneži skupaj za koroške Slovence niso storili toliko kakor vrli g. kanonik Dobrovca sam. Probuja velikovskega okraja je v mnogem oziru njegova zasluga. S pomočjo drugih vrlih narodnjakov je v velikovškem okraju neprenehoma budil in bodril Slovence. Zato ga sedaj liberalni listi psujejo, da „nosi v Velikovcu veliki zvonec“, da se tako rad bije na svoje rodoljubne prsi. In zaradi česa napada „Narod“ g. Dobrovca? Zato, ker odbor posojilnice ni dovolil, da bi se v „Narodnem domu“ uprizorila igra proti koncu postnega časa. Kdor pozna rahel verski čut našega ljudstva, kar je seveda ljudstvu le v čast in ponos, ta bo razumel ukrep posojilničnega odbora. Prav grda laž je, „da skušajo velikovski rodoljubi slovenskega zdravnika dr. Hudelista že leta in leta uničiti.“ „Kličejo raje Nemca, nego edinega slovenskega zdravnika. Šolske sestre „Narodne šole“ kličejo zdravnika, strastnega Nemca, ljudstvu priporočajo nemškega zdravnika, da celo — hujskajo zoper edinega slovenskega zdravnika.“ Tako „Narod“. Resnica pa je ta-le, kakor smo se informirali: Od otvoritve „Narodne šole“ l. 1896, ko g. dr. Hudelista še ni bilo tukaj, do njegove smrti je bil stari g. dr. Hussa hišni zdravnik „Narodne šole“. Potem so hodile sestre in gojenke h g. dr. Hudelistu. Zadnje dve leti so se pa gojenke branile h g. dr. Hudelistu hoditi, ali sestre so jih vseeno tja pošiljale. Le v treh slučajih so poslale po nemškega zdravnika g. dr. Höffererja, v prvih dveh slučajih radi tega, ker g. dr. Hudelista, ki ob torkih in sobotah ordinira v Pliberku, ni bilo doma. Tretji slučaj je pa slučaj dne 20. svečana t. l. v „Narodni šoli“ umrle Micike Grabner. Ko je ta deklica po novem letu obolela, so hotele sestre poslati po g. dr. Hudelista, ali omenjena gojenka je s sklenjenimi rokami sestre prosila, da naj ne pokličejo g. dr. Hudelista, ampak le g. dr. Höffererja, kar se je tudi zgodilo. Da bi bile sestre ali g. Treiber gojenke odgovarjali ali na nje vplivali, da naj ne grede h g. dr. Hudelistu, kakor pravi „Slovenski Narod“, je popolnoma iz trte izvito. Sploh je to le stvar zaupanja, h kateremu zdravniku se gre, k temu se nihče ne more siliti, da bi šel h kakemu gotovemu zdravniku. To more vsak pameten človek priznati in narodnost v tej zadevi nima nič opraviti. G. dr. Hudelist je popolnoma sam kriv, če mu morda slabo gre. Liberalna lenoba, sto korakov v stran od narodnih značajev!

Kake vžigalice kupujete? To naj vpraša vsak naš somišljenik svojega prijatelja, vsaka naša somišljenica svojo prijateljico. Naše vžigalice so one, ki kažejo na ovitku med lipovim perjem dve bratski roki, ki držita slovensko zastavo in ki imajo napis: V korist obmejnim Slovencem. Samo te vžigalice povsod zahtevajte, kupujte! Naše gospodinje, ali imate v svojih kuhinjah povsod te vžigalice?! Ako jih nimate, takoj jih kupite! S tem koristite tudi našemu

delu pri rešitvi onih slovenskih bratov, ki jih hoče tujec na meji potajčiti. Kupujte pri onih trgovcih, ki imajo naše vžigalice! Doslej smo bili vse premalo odločni pri zahtevi po naših vžigalicah. Odslej naj bo to drugače! Naročila sprejema „Gospodarska zveza v Ljubljani“. Trgovcem izrežite to notico iz našega lista in jim povejte: Naročila izpod originalnih zabojev po 50 zavitkov ali 5000 škatljic se izvršuje samo proti povzetju. Naročniki originalnih zabojev, ki žele vžigalice na poznejše plačilo, se prosijo, da navedejo takoj pri naročitvi svoje reference. Zaeno se vsi naročniki naprošajo, da natančno označijo zadnjo pošto in železniško postajo. Torej v vse naše domove naše vžigalice v korist obmejnim Slovencem!

Nemški nacionalci — politične dvoživke. Silno se jezijo nemški nacionalci, če razkriva v državnem zboru posl. Grafenauer njihov postopanje s Slovenci. Očitali so mu celo, da sramoti s tem Koroško, kakor da bi bili čedni grehi nemških nacionalcev — koroška dežela. V koroškem deželnem zboru je tudi očital posl. Breitegger posl. Kramplu, da spravlja deželo na slab glas, ker se je Krampl pritoževal nad slabo vzgojo šolarjev. Sedaj je pa vstal v državnem zboru nemški nacionalcec Einspinner, ki je govoril o koroških kmetih, kakor da bi bili skoro sami šnopsarji. Sedaj pa bodo nacionalci čisto tiho. In ker bodo molčali nemškonacionalni listi, bo molčala tudi njihova v slovenščino preplankana izdaja — „Štajerc“.

Dr. Angerer in vsenemci — možje. Po daljšem iskanju smo vendar našli na nemškonacionalni strani moža, ki ne mara „izknajfati“, kakor delajo njegovi nemškonacionalni tovariši na Dunaju. Dr. Angerer namreč ne taji, da sta bila gospoda Miklavč in Erat aretirana zgolj zaradi tega, ker sta zahtevala na celovškem kolodvoru vozni listek slovensko. Na shodu koroških vsenemcev pri „Sandwirtu“ v četrtek, dne 17. t. m., je govoril dr. Angerer zopet o vse mogočih rečeh. Razburjeno je napadal Jugoslovane, ker ne marajo več biti ponižni hlapeci Nemcev, ampak se postavljamo na lastne noge. Da gre politika Jugoslovanov tako v cvetje, tega so krivi socialni demokratje in Čehi, pa tudi Nemci sami, ker so needini. „Nemška narodna zveza“ je slabo zlimana in ni za nič, ker je privolila, da je bil „edin zastopnik Nemcev“ v svetu krone, dr. Schreiner, vržen iz ministrstva kakor kak „Hausknecht“. Napako je storila „Nemška narodna zveza“, ker se je izrekla za laško univerzo v Trstu, ker bo z laško univerzo Trst za Nemce izgubljen. Vladni Nemci dobivajo brco za brco, njihovi nasprotniki pa zmagujejo. Tako je tožil c. kr., pravzaprav vsenemški gospod profesor dr. Angerer. Povedal pa ni ničesar novega razen to, da ni tajil po Dobernigovem zgledu, da so na celovškem kolodvoru aretirali Slovence zaradi tega, ker so zahtevali vozni listek — slovensko. **Dr. Angerer je temveč odkrito izjavil, da so on in vsenemci na Koroškem za to, da se naj zanaprej zapre vsakega Slovenca, ki bo zahteval na celovškem kolodvoru vozni listek slovensko.** Kaj poreče na to poslanec Dobernig? Ali bo tudi pred dr. An-

gererjem izknajfal? Kakor neverjetno drzno — da ne rabimo ostrejšega, pa zaslužnega izraza — je ta Angererjeva izjava, vendar smo je veseli, ker je podala zopet nov dokaz, kako res je vse, kar je poročal o celovških škandalih „Mir“ in kako se nemški nacionalci izvijajo in sucejo, kako zavijajo in potvarjajo dejstva v javnosti in zlasti na Dunaju, kjer se njihovi zastopniki ne upajo zagovarjati to, kar počenjajo nemški nacionalci doma na Koroškem. Obžalujemo v tem slučaju, da dr. Angerer ni državni poslanec. Povedal bi bil vsaj ministru Wrbi, da je vse res, kar je poročal nujni predlog posl. Grafenauerja in bi bil „uspehe uradnih poizvedb“ postavil — na laž! — Na shodu je govoril tudi zelo ognjevito lutrovski pastor Heinzelmann iz Beljaka proti jezuitom in katoliški veri, kakor proti spovedi, pobožnostim itd. Ne razumemo, kaj katoliška vera in cerkev brigata — lutrovskega pastorja! Če hoče o verstvu govoriti, naj govori o Latru in protestantizmu! Kako more vlada pripustiti, da se proti institucijam katoliške cerkve govori v takem tonu, kakor je storil to vikar Heinzelmann, je nam nerazumljivo!

Polkovni poveljnik 17. pešpolka bar. Karwinsky pl. Karwin je odšel v nedeljo, 20. t. m., iz Celovca. Imenovan je za poveljnika invalidnice v Meidlingu. Na glavnem kolodvoru v Celovcu so se poslovili od njega njegov naslednik polkovnik Glantschnig, postajni poveljnik brigadir gen. major Faht, majorji Konšek, Tachelut in Ortl. Navzočih je bilo tudi mnogo drugih častnikov 17. pešpolka in mnogo dam, ki so odhajajoči polkovnikovi družini izročile več šopkov. Polkovna godba je igrala koračnico kapelnika Wolfa „Karwinskyjeva koračnica“.

Otroški „bal“ priredijo po Veliki noči pri Sandwirtu. Mali otroci, ki znajo že nekoliko skakati, bodo plesali, se po parih zabavali. Čuden svet! Ne morejo dočakati, da otroci zrastejo in postanejo godni za ples!

Letalni stroj inženjerja Sattlerja. Inženjer Sattler je poskusil na praznik sv. Jožefa popoldne ob treh na domačem dvorišču s svojim letalnim strojem en polet, ki se mu je dobro posrečil.

200 laških delavcev se je pripeljalo na Jožefovo v Celovec iz Laškega.

Zaloten ubegli kaznjeneč. V Beljaku je dobil redar Rautnik iz ljubljanske kaznilnice ubeglega kaznjence Janeza Seidl. Seidl je bil zaradi tatvine in vloma obsojen na 10 mesecev ječe, predsedel jih je pa šele 6. V Trbižu se je preoblekel. V Beljaku je ukradel nekemu delavcu obleko in jo je nesel prodajati starinarici Berger. Tej se je zdel mož sumljiv in je poklicala redarja. Ko se je prikazal redar, jo je Seidl popihal, na begu pa so ga zadržali ljudje. Seidl je predsedel že krog deset let zapora, čeravno je star šele kakih trideset.

Celovski mali kavarnarji hočejo prositi mestno občino, da jim dovoli podaljšati uro zapiranja. Z ozirom na to, da se po nekaterih takih beznicah shajajo izprijeni ljudje, bi tako dovoljenje ne bilo umestno.

Cerkvenik stolne cerkve — postrešček. Bivši cerkvenik celovške stolne cerkve, gosp. Schnattl, je stopil v začetku t. m. kot po-

Rojaki, spominjajte se podljubeljskega „Delavskega doma“.

Ob Luegerjevi smrti.

Dunaj, 15. sušca 1810.

Kdor je bil ob času Luegerjeve smrti in njegovega pogreba na Dunaju, kdor je videl stotisoče ljudi, ki so počastili zadnjo pot velikega dunajskega župana — ta mora verovati v resničnost krščansko-socialnih idej. Kakor mora legla je žalost nad dvamilijonsko mesto, ko so zavihrale na vseh štirih koncih mestne hiše črne zastave. Videlo se je povsod, v vsaki ulici, v katero si stopil, v vsaki izložbi, v tramvaju, v kavarni, v krasnih mestnih nasadih — po večini delo Luegerjevo — povsod si bral na obrazih žalost, povsod si videl v očeh, da jim je smrt „njihovega“ Luegerja šla globoko k srcu.

Ko so truplo v veliki ljudski dvorani mestne hiše, kjer je glas umrlega navduševal in pretresal tisoče in tisoče, položili na visoki oder, so romale tri dni neprenehoma procesije, poklanjat se možu, ki je ljudstvo rešil liberalno-židovskih pijavk, ki je na podlagi krščansko-socialne misli ljudstvo dvignil, osamosvojil in organiziral. Te množice popisati, je nemogoče.

Celi „Ring“ je bil poln žalujočih. Tramvaj in avtomobili so si le s težavo delali pot, ali pa so morali celo obstati. Policija je imela veliko dela. A ljudje so se ji mirno pokorili. Vladala

je skoro tišina, kdor je govoril, govoril je tiše, da bi ne motil mrtveca v lepi gotski hiši. Zanimivo je, da ni bilo nikjer videti židovskega obraza, tudi ne socialdemokrata z rdečo kravato. Vsi ti — ki niso mogli skrivati veselja nad smrtjo onega, ki se je najuspešneje ustavljal njih zlim nakanam, vsi ti s svojo navzočnostjo niso hoteli povečati njegovih častilcev.

Vsi tisoči — na dan najmanj petdeset tisoč — so prihajali, ker jih je vlekla sila onih idej, za katere je dr. Lueger živel in umrl, ker so se spoznali kot pristaše krščanske stranke. Lueger je prvi, v središču države, ustanovil krščansko stranko v Avstriji. Pač nobeden ni mislil, da bi mladi, ognjeviti advokat Lueger, ki se je začel brez pomoči, brez denarja bojevati proti vsemogočnemu židovstvu, enkrat stal na prvem mestu največje avstrijske krščanske stranke, da bodo njegovi nazori prodrli in vladali Dunaj. Ob svoji smrti je Lueger pokazal, da je organizacija ljudstva na verski podlagi prava, bolj, kakor kdorkoli prej v svojem življenju. To dejstvo daje tudi nam zatiranim koroškim Slovencem pogum. Naša načela, ljudska in krščanska, so edino prava, to je pot, po kateri bomo gotovo dospeli do zmaga. Liberalizmu pa brezobzirno boj! Ko je rajni Lueger začel ta boj z vsemi močmi mladinske navdušenosti, so bili mnogi — miroljubne, zaspale duše — ki so se zgražali nad njim, imenovali so ga demagoga, ki je nevaren cerkvi in državi, stavili so mu vsemogoče zapreke — a on je šel svojo pot naprej, in zdaj se je pokazalo, da je on imel prav. Mrtvemu so se poklonili tudi taki, ki mu v življenju niso bili odkriti pri-

jatelj. In ako bi bil še pri nas kdo slep, da gleda našo rešitev v flegmatični miroljubnosti — prihodnost bo pokazala, da se je varal.

Molče, v žalnih oblekah so se tri dni pomikali od zjutraj do večera v dolgih vrstah ljudje v mestno hišo. Ko so vstopili skozi črno zagrnjena vrata, zavel je nasproti vonj raznovrstnih cvetlic. Lueger je cvetlice ljubil, zato so mu jih že ob njegovi boleznih pošiljali iz vseh krajev — a umrlemu so darovali toliko vencev, da jih niso vedeli več kam dejati. Na šestnajstih vozovih so jih pri pogrebu peljali, jedva polovico, druge so ponoči spravili na pokopališče.

Skozi dve v črno odeti sobi, polni vencev, so hiteli z drhtečimi srci v veliko dvorano. Prvi pogled na visoki oder. Med cvetjem in svečami leži. Bled obraz, snežnobela brada, malo upadel, a še vedno isti, Dunajčanom tako znani, mili obraz. Mir je razlit čez njega, dà, skoro je videti okoli ust šegavi nasmeh, kakor v življenju. Neprestano so zrlle oči obraz, na roke ovite z rožnim vencem. Ni bilo časa pogledati redove in odlikovanja na rdečih blazinah, ne na nagelne, lilije, vrtnice, vijolice in orhideje, ki so ga obdajale — še en pogled — in prostor mora biti za druge, ki težko čakajo, da bi vzeli slovo od svojega Luegerja. Nobeden ni prišel suhih oči iz mestne hiše.

In pogreb! Ali naj vam opisujem veličastni sprevod, kakor ga nimajo kralji, ali društva s svojimi zastavami, ki so stala ob potu; ali ljudstvo, ki je kakor črni venec obdajalo ceste? Vsa okna polna glav, na strehah polno gledalcev! Ves Dunaj je pustil svoje delo in še enkrat se ozrl

strešček v službo pri „Union“. Ker se mu je pa zdel služba pretežavna, jo je zopet pustil in se je odpeljal v Gradec iskat boljše službe.

Za „Slov. šolsko društvo v Celovcu“ so darovali dne 19. t. m. na Bledu zbrani starešine akademičnih društev Danica in „Zarja“ 40 K. Živeli!

Na treh prstih se je z nožem hudo ranil 22. t. m. zvečer ob 9. uri neki stavec Gutenberg-ove tiskarne v Celovcu, ko je rezal kruh. Obvezal mu je roko dr. Niemic ob 12. uri ponoči.

Medgorje. (Kultura nemška ali kakšna?) Nek kovač v okolici Celovca je dobil pri neki cerkvi kovaško delo. Zato je napisal račun à K 30:15 h seveda v blaženi, a slabi nemščini. Ker je pa še pozneje nekaj za isto cerkev delal, je zato saldiral isti račun seveda med obilnim delom po svojih bukvah brez kakega pojasnila à K 40.— Zavoljo tega, ker se enaki računi plačujejo iz prostovoljnih doneskov faranov in ker se shranijo v župnijskem arhivu kot dokaz izplačila, je oni kovač, rodom Slovenec, odgovoril tako-le: „Der Hochwirdige Herr Pfarrer! Wird mir schon entschuldigen, das ich die Rechnung wieder in slabi nemščini geschrieben habe, weil ich bin stolz und froh darauf, das ich der deutschen schrift und sprache mächtig bin. Gr. 6. März 1910. V. R. Schmiedmeister.“ Ljubi Korošci, kako dolgo boste še plačevali svoje narodne odpadnike, ki nemščino strašno lomijo?

Podljubelj. (Za nami.) Mi smo se do sedaj že marsičesa lotili, vse pa, kar smo začeli, je bodlo naše politične nasprotnike v oči. Ko pa so se malo privadili in uvideli važnost naših novotarij in njihovo korist, so se jih počasi lotili tudi oni. Ker so povsod za nami ubirali korake, pravili smo jim: „Hintennach reitet die alte Urša“. Kaj so vse znali ti siromaški povedati, ko smo mi prirejali v „Delavskem domu“ igre, celo „Arbeiterwille“ se je, seveda na jako lep način, počohal po naših gledaliških igrah. Kar naenkrat pa so tudi oni imeli „teater“, tako da imamo zdaj slovenskega in nemškega. Samo ta razloček je med njimi in med nami, da igra pri nas mladina, tam pa skoraj sami stari in oženjeni možje, ki že grede močno proti petdesetim. Mi jim privoščimo iz srca to veselje, samo to jim svetujemo v bodoče: Če bodo videli zopet kaj pri nas, kar jim je še novo, naj si le prav mirno ogledajo to in bodo lepo tiho, ker prej ali slej bodo itak prijezdili za nami. Ne bi pisali tega, ker nam je bore malo za „nemško“ (?) gledališče, hoteli smo samo pokazati, da v sedmih letih vse prav pride.

Brnea. (Nemčurska „kultura“.) Da imajo nemčurji čisto posebne vrste kulturo, to ve vsakdo, kdor ž njimi količkaj v dotiko pride. A olika in kultura nekaterih brnških mogotcev je na posebno visoki stopinji. Tako mora mirn človek, ki se usodi imeti malo drugačno mišljenje od njih, biti v kakem javnem lokalu vsak čas pripravljen, da postane na čisto poseben način deležen blažene nemčurske kulture. — V nedeljo 13. t. m. sedela je družba Slovencev, med njimi bivši gimnazijec Mrak, v Haßlerjevi gostilni ter se mirno med sabo pogovarjala in zabavala, nič

na krsto, v kateri počiva srce, ki je Dunaj in Dunajčane nesebično ljubilo. Od najubožnejše perice in omahljivega starčka, ki sta solzno gledala na četverovpreženi mrtvaški voz, pa do sivolasega cesarja, ki se je v Štefanovi cerkvi globoko priklonil ostankom Luegerja — vse ga je po svoje počastilo — zadnjič!

Eno ostane po velikem Luengerju: Velika in močna misel krščanske ljudske organizacije. Ljudstvo na verski podlagi politično združeno je nepremagljivo. Zaman se bojuje proti njemu židovski kapital in socialdemokratska neznačajnost. Koroški Slovenci, tako organizirani, bodo nepremagljiv jez nemškemu liberalizmu in mednarodnemu socializmu.

Gregor Rožman.

Slovenec — slaven umetnik v tujini. Gospod Anton Foerster, rojen v Ljubljani, je po celem omikanem svetu znan kot koncertni pianist in od zadnje jeseni je profesor godbe na veliki godbeni šoli „Chicago Musical College“. Že, ko je nastopal kot pianist v Nemčiji, so ga splošno slavili kot velikega umetnika. V Ameriki se izražajo o Foersterju kot umetniku ameriški listi zelo laskavo. Slovenci smo lahko ponosni na Foersterja, ki je naše gore list.

Nemškonacionalni kulturonošci z noži. V Št. Hipolitu so nemški nacionalci napadli neko zborovanje socialnih demokratov, na katerem je imel govoriti tudi neki češki delavec, kar pa nemškim nestrpnim ni bilo po volji. Nemškonacionalci so napadli delavce z noži in metali nanje kamenje. Socialni demokratje so se branili in končno nacionalce pošteno nabili.

hudega sluteč. Kar pripadlja iz sosedne sobe par nemčurskih veličin, med njimi znani Kandut pd. Šustar, doma iz kanalske „Nemčije“, in začne kar meni nič tebi nič Mraka napadati prav po nemčurski oliki ter ga obkladati z izrazi, ki jih ne bomo ponavljali. Seveda tudi „solidni“ Pirker ni smel manjkati. Mrak je to najprej ignoriral, pridržujoč si, da si že drugim potom ž njimi dalje pogovori. Ko so pa začeli kazati in razvijati nemškartarsko kulturo v vedno večji meri, zlasti „bogataš“ Šustar, ki bi vsakega reveža kar najraje v žlici vode vtopil, jim tudi Mrak ni več ostajal dolžan odgovora. Mirno in dostojno je zavračal njihove osebne žalitve, med tem ko so oni razsajali in tulili, da bi skoraj oglušil. Sedaj pa se je zgodilo nekaj, kar si je treba za večne čase zapomniti. Gostilničar Haßler, ki bi rad veljal za poštenjaka na vse strani, slišal je na lastna ušesa, kako da je bil Mrak brez vsakega povoda podlo napaden in njegova dolžnost, če je pošten, bi bila, da zabrani in prepove take napade na svoje goste. A kaj še! Ukazal je napadenemu, ki se je samo branil, da nemudoma zapusti njegov lokal!! Ta se je seveda precej odstranil, dočim so še nekoga Slovenca - narodnjaka z brahijalno silo vrgli za njim! Tako se dela z nam na Brnci. Naj izve te škandale vsa slovenska javnost, da bo vedela, kako daleč sega politično sovražstvo ljudi, ki so se izneverili svojemu narodu. — Z g. Kandutom in kompanijoni se bo Mrak na drugem mestu pogovoril. Glede g. Haßlerja pa naj si vsi brnški in okoliški Slovenci zapomnijo sledeče: Če se Slovenca v njegovi gostilni na opisani način napada, mora biti pripravljen, da ga gosp. Haßler po vrhu še ven vrže, če si bo usodil braniti. G. Haßler tega ni prvokrat učinil; saj ni pardoniral tozadevno niti splošno priljubljenega slovenskega duhovnika. Sicer pa je prav tako. Le tako naprej, gospod Haßler! Vsakega Slovenca vrzite ven, pa ne samo iz gostilne, tudi iz trgovine! Kajti nehoti se bojimo, da sem vam tudi slovenski krajcarji ne vtaknejo... Saj vendar ne živite od slovenskega denarja, Bog obvari. Kaj bi rekla jara nemčurska gospoda, če bi se vam predrznili to očitati. — Vse ven, kar je slovenskega, iz vaše hiše, g. Haßler; morda bi se potem našim ljudem vendar enkrat oči odprle... Na ta konto heil g. Haßler!

Št. Rupert pri Velikovu. (Sestra Damijana Cikulnik †.) Dne 7. t. m. je v samostanu šolskih sester v Celju umrla šele 23 let stara č. sestra Damijana, rojena Uršula Cikulnik, edina hči občežnanega slovenskega rodoljuba g. Antona Cikulnik pd. Špajzarja v Šmartinu pri Trušnjah. Pokojna sestra Damijana je bila prva učenka naše „Narodne šole“, ki je vstopila v red šolskih sester, naj bodo tedaj te vrstice skromen venec na njen prerani grob. Ko smo l. 1896. našo „Narodno šolo“ otvorili, poslal je rodoljubni Špajzar vse tri svoje otroke v našo šolo, med njimi tudi takrat enajstletno Uršiko, ki je bila ves čas najboljša učenka naše šole. L. 1899. je povodno škofijske vizitacije tukaj prav izvrstno govorila pozdravni govor mil. g. knezoškofu. Po dokončani šolski dobi je hrepenela vstopiti v red šol. sester. Oče deklico dalje časa skuša, češ, sestre te bodo poslale na svojo podružnico med Turke v Bosno. Ali blaga pokojnica odgovori, saj je sladko za Jezusa umreti. V Mariboru je napravila skušnjo za učiteljico ročnih del in za otroški vrtec. Leta 1905. so se izpolnile njene iskrene želje, vpricho presrečnih starišev je bila preoblečena in dobila redovno ime Damijana. Delovala je potem v Mariboru, zadnji čas pa je vodila slovenski otroški vrtec v Celju. Pokojna sestra Damijana je bila vzorna redovnica, vedno veselega duha, nad vse zadovoljna in potrpežljiva, učenke so jo zelo ljubile. Dne 21. svečana je bila zadnjikrat v otroškem vrtcu, drugi dan je že nevarno obolela, vnela se ji je možganska mrenica. Udje so popolnoma otrpili, bolečine so bile grozne, ali vse je blaga pokojnica z največjo potrpežljivostjo pretrpela. Pogreb je bil zelo sijajen. Mrtvaškega sprevoda, katerega je vodil mil. g. celjski opat Ogradi ob asistenci štirih duhovnov, so se udeležili višja prednica šolskih sester iz Maribora in 24 sester, dva člana kot zastopnika deške okoliške šole, celjska dekliska Marijina družba z zastavo, vse učenke sesterske gospodinjske in ljudske šole, med njimi 72 belo oblečenih deklet, in poleg tega še okoli 500 ljudi iz mesta in okolice. Dekleta Marijine družbe so zapele lepo nagrobnico. Potrtem starišem izrekamo naše najiskrenejše sožalje. Naj jim služi v tolažbo, da je njihov draga hčerka dosegla cilj, po katerem je tako hrepenela in tako lepo umrla, kakor ne lahko kdo. Blaga sestra pokojnica naj počiva v miru!

Prevalje. (Dvojna mera.) Še je v živem spominu, kako so lansko leto po zaslugi župana Pristova našim kmetom vsled pomanjkanja krme

goveđa poginjala, ker ni znal o pravem času izposlovati podpore, kar so znali sosedni župani. Letos pa je sicer prišla krma, a župan jo je delil najprej med nepotrebne posestnike. Samo en slučaj: Kmet gre k županu in zahteva nekaj stotov sena. Ta ga pa zavrne, češ, da ga dobe najprej najbolj potrebni. In res ga je dobil kar cele vozove Pristovov prijatelj Stermic pd. Štekl, ki nima nobene pravice do te podpore in je tudi ne potrebuje, če se pomisli, da ima mnogo konj ne za domačo rabo, ampak za prevažanje, da je dal velike travnike v najem in še posebno, da je seno, ki ga je dobil v podporo, zopet prodajal za dobiček. Mi Stermicu ne zamerimo in mu privoščimo nekaj kronic, katere bolj ljubi kakor punčico svojega očesa, a grajati moramo Pristova, ki pusti reveža čakati, da se bogatin masti.

Prevalje. (Pristovov bircavs.) Radovedni ljudje ugibajo, zakaj da sedi Pristov kuhan in pečen v Kresnikovem „bircavu“. Nekateri pravijo, da zato, ker je Kresnik njegov sorodnik po krvi in po duhu; drugi zopet zato, ker se toči tam tako dober „pir“, da kar sam po grlu teče; večina pa soglašja v tem, da hodi Pristov v omenjeni „bircav“ samo zato, ker hodi tja tudi njegov najljubši prijatelj iz Ptujja, namreč smrdljivi „Štajerc“, ki zna Pristova najlepše tolažiti v njegovem boju za obstoj prevaljskih nemčurjev. Res lepa dvojica „junaških Slovencev“, kakršni se dobe samo še nekje v Celju!

Železna Kapla. (Igra.) Kakor smo zvedeli, pripravljajo se naše vrle igralke, ki so se že tolikokrat skazale na našem odru, na novo štiridejansko igro „Dve materi“, katero bodo predstavljale na Belo nedeljo in na praznik Marijinega oznanjenja. Vsi, ki so to igro že kedaj videli ali brali, se niso mogli načuditi prelepe vsebine in krasnega petja, in zato, kdor hoče videti in slišati kaj v resnici lepega in zanimivega, naj pride k tej igri!

Izpod Strmca. („Štajerc.“) Vsled prodaje posestva g. Zdravka Falleja v Srejah si je mislil neki „Štajerc“ sotrudnik, ali boljše ostudnik, da je sedaj pravi in zadnji čas, da dá temu jeklenemu narodnjaku, kateri je „slovenischgeborendeutschgesundigt-fortschrittlerjem“ pri njihovem ponemčevalnem delu tako štrene medel, pri preselitvi pravo štajercijansko brcu. Namreč „občani se za tem človekom ne bodo jokali, prvaško politični agitator, mogoče ga nese v belo Ljubljano ali pa k srbskim ciganom“. Taka zapeljana nemčurska duša pač v svoji strankarski strasti ne gleda na pošteni čut večine ljudstva, ampak si kar sama diktira sodbo v imenu občanov čez občespoštovanega moža. Ta dopisun naj bi prišel gledat ob poslovnih večerih, kako so se trnile solze žalovanja nad izgubo svojega dobrega sosedu in iz hvaležnosti do njegove požrtvovalne vsestranske pomoči, vsem — ne glede je li nasprotnik ali prijatelj — ki ga je za svet prosil. Dopisun gotovo v svoji zaslepljenosti še ne ve, da se je naše krščansko slovensko ljudstvo jelo temeljito otesavati nemčurskih Štajercijancev. Marsikateri je že vrgel „Štajerca“ od sebe, ko je spoznal njegove zapeljivoče namene. Morda ga začnejo sedaj pošiljati tudi srbskim ciganom, ker se jih ravno spominjajo. Tisti bodo težko znali biti tako napredni v obrekovanju, hlmbi, zmerjanju in kar je še vse tako lepega, kakor „Štajerc“. Lahko poskusijo tam malo podučevati. Nas pa ne bo zapustil naš g. Falle, kakor mu že kliče dopisun: „Zdravko auf Nimmerwiedersehn“, ampak ostal bo na naše veselje med nami, kakor upamo, „auf Immersehn“.

Borovlje. (Na uho naši policiji.) Pred časom nismo imeli pri nas nobenega občinskega stražnika, sedaj pa imamo kar dva; morda sta potrebna dva zato, da moreta paziti na Slovence, da kateri preglasno ne spregovori na cesti? Nemčurski vzgojenci in pobalini pa smejo uganjati, kar je njim ljubo, razgrajati, buditi ljudi iz spanja ter sredi noči izzivati! Pa policija jih ne vidi! Gospod Heriker, pazite bolj na svoje somišljenike! Za danes, upamo, da zadostuje. Če se še enkrat pripeti kaj takega, primemo bolj globoko. — Redar mora biti za vse, ne samo za nekatere!

Iz Roža. (Nemčurska kultura v znamenju noža!) Kar zadnje dni uganjajo naši narodni nasprotniki — to presega že vse meje. Hud trn v peti jim je namreč narodnovzbujajoče delo v Št. Janžu in v zadnjem času tudi že v Svečah v Rožu. Ker drugače ne morejo dati duška svojemu nemčursko-fakinažnemu postopanju, začeli so kratkomalo naše ljudi zahrbtno in pobalinsko napadati z — nožem — ! — kakor se je to zgodilo na praznik sv. Jožefa, dne 19. t. m., ob 1/2 8. uri zvečer. Neki kmet iz Št. Janža vračal se je omenjeni večer mirno domov. Prišedši že skoraj na svoj dom, zavpijejo trije nemčurski hlapci iz šentjanskih Rut na njega, toda kmet se ne zmeni zanje. Naenkrat pa ga

Imate bolečine?

Revmatične, protinske, v zobeh, glavobol? Ali ste se po prepihu ali drugače prehladili? Poskusite vendar bolečine utehajoči, lekajoči in krepčajoči Fellerjev fluid z znamko „Elsa-fluid“. Ta je v resnici dober! To ni samo reklama! Dvanajsterica za poskušnjo 5 kron franko. Izdelovatelj samo lekarnar Feller v Stubici, Elsa-trg št. 67 (Hrvatsko).

zagrabi eden od vzadaj, udari po glavi in druga dva ga smrtnonevarno ranita na licu in v hrbet. Nezavestno in poln krvi obleži na mestu. Napadalcu pa so ušli. Prišla je kmalu zdravniška pomoč in sme se upati, da bo kmet zopet docela okreval. Napadalcu so znani in se bodo o priliki še kaj več lahko objavilo o tem ponočnem napadu kakor sploh še o drugih stvarih, ki se sedaj godijo okoli Svetnevasi in Št. Janža. Povedano bodi še tudi — da so ti trije fakini že opetovano hodili v Št. Janž — in da so tudi že napadli tamburaše — ki so se mirno vračali od vaj domov. „Štajerc“, kaj pa ti praviš na to?! Trikrat „heul“ tvoji nemčurski kulturi! Vi fantje iz Št. Janža in Sveč — kakor tudi vsi, ki ste vneti za blagor domovine — ne ustrašite se — ampak ravno ta zločin nasprotnikov naj vam da še več poguma in hrabrosti v boju za teptani Rož! Z Bogom in brez strahu neustrašeno naprej!

Grabštanj. (Žalostne novice.) Pri Temperlu v Dračjivasi zadobila je dveletna deklica tolike opeklino, da je že drugi dan v bolnišnici umrla. — V Jadovcah pri Hertlnu je stroj odrezal hlapcu vse prste na levi roki. Obema družinama naše sočutje! — Žalostno je v naši občini tudi to, da se skoraj po vseh gostilnah ne glede na prepovedani čas, pleše. Kriv je seveda gramofon! Prav bi bilo, če bi se tudi za ples na gramofon vpeljala „licenca“ in bi se na tega zapeljivega škrate naložil občutljiv davek. Prijetno pa je pri nas, ker ne poznamo policijske ure in smemo brez skrbi do belega dneva „lumpati“.

Grabštanj. (Dopisun), katerega vsak dobro pozna, se je spravil zopet na g. provizorja v Št. Petru. Jezi ga stvarni in resnični članek o naši šoli, ki ga je prinesel „Mir“. On misli, da nobeden drug ne zna pisati, pa se zelo moti. Sicer pa je vseeno, kdo je dotični članek pisal, glavna reč je, da je pisal resnico. Dopisunček in tvoj pomagač, pošljita popravek, če moreta! Damo vama nasvet ali „rot“, da vsakokrat, kadar spišeta kako laž za lntrovske „Bauernzeitung“, „Freie Stimmen“ ali „Štajerca“, izpulita vsaj en las iz svoje brade. Ako to storita, bodeta v enem letu mladenca. In potem bodeta pri nekih dekletih morda še več sreče imela, čeravno vama žene že zdaj lahko siye lase pulijo. Torej dopisun, jezik za zobe! Če nočeš, da te prihodnjic po imenu pokličemo in zapojemo: „Moje citre so rjave, mi nočejo več pet“, moje dekle me pustilo, me noče več „met“ ali pa: „Schön sind deine blauen Augen“, katere besede smo brali v nekem pismu itd. *Eden, ki vama dobro hoče.*

Št. Tomaž pri Celovcu. (Novo društvo.) Minolo nedeljo je zagledalo svet novo društvo, izobraževalno društvo v — Št. Tomažu. Na ustanovni shod je prišlo zelo lepo število ljudi. Govoril je zvezin tajnik iz Celovca. Pravila je razložil domači gospod župnik Janez Brabenec. Udov je takoj pristopilo 91, lepo število. Saj je pa bil že tudi čas, da so v Št. Tomažu dobili izobraževalno društvo. Zakaj v slovenske kraje severno od Celovca zahaja največ „Bauernzeitunge“, ki dobro kmetško ljudstvo slepi in mu podaje — katoličanom — lntrovske nauke. Narodni nasprotniki bodo seveda zagnali strašen hrup in skušali društvo razbiti, kar pa se jim seveda nikdar ne bo posrečilo. Gotovi ljudje, ki se držijo nemškonacionalnega fraka, se namreč strašno bojijo, da bi naši ljudje izvedeli malo več, nego je njim prav, da bi postali malo bolj izobraženi, da bi bili o mnogih rečeh bolj poučeni in bi vsled tega ne šli več slepo za priganjači, ki so plačani od nemških nacionalcev, da lovijo ljudi, če ne gre drugače, pa s psvkami. Pozdravljeno najnovejše društvo!

Velikovec. (Tudi čestitka.) Med mnogostevilnimi čestitkami, ki sem jih dobil za svoj god od raznih strani, me je najbolj razveselila ona „Slovenskega Naroda“ iz Ljubljane s člankom „Iz tužnega Korotana“. Hvala lepa! Bom pošteno revanžiral. *Jožef Dobrovc.*

Velikovec. (Zlobnost.) Nad vodovodom na dvorišču „Narodnega doma“ smo dali napraviti dvojezičen napis, da se voda prostovoljno dovoljuje v porabo tudi drugim strankam, ker iz cele sosesčine hodijo tja po vodo, ali celo perejo tam. Dalje kakor eno leto je bil ta napis nedotaknjen; toda kar naenkrat ga je zmanjkalo. Ali je bil vzrok ta, da je bil dvojezičen, potem kaže to nemškutarsko kulturo v pravi luči, da celo na dvoriščih reči niso več varne pred nemškutarskim „fortšritom“; ali pa je bil vzrok ta, da bi vsakdo lahko neovirano natakal vodo, kar se pa more tudi prepovedati, ker moramo od vode plačevati davek; za stranke pa, ki nimajo v hišah vodovodov, so nalašč posebni javni vodnjaki. Torej le ne nagajati!

Hodiše. (Naš napredek — boli.) Na praznik sv. Jožefa priredilo je tukajšnje slovensko pevsko društvo „Zvezda“ v gostilni našega vrlega narodnjaka gospoda Pavliča lepo igro „Lurška

pastirica“. Vse igralke so svoje vloge jako dobro znale, in čeravno so nastopile še le prvič, so jih vsi gledalci občudovali. Kako se je ljudstvo za igro zanimalo, kazala je kljub slabemu vremenu ogromna udeležba, kajti vsa velika soba je bila popolnoma natlačena. Da taka prireditev tukajšnjim nemškonacionalnim učiteljem nikakor ni ugajala, je uvidno. Značilno je, da so otrokom strogo prepovedali udeležiti se predstave. Mislimo, da se otroci pri tako nedolžni igri ne morejo pohujšati, ampak se zgodi ravno narobe. V Hodišah pa želimo lepo igro zopet kmalu videti.

Št. Janž v Rožu. (Zahvala.) Odbor kat. slov. izobraževalnega društva za Št. Janž in okolico izreka Hranilnici in posojilnici v Št. Janžu, oziroma njenemu vodstvu za prejetih 50 kron, ki jih je darovala v društvene namene, tem potom svojo najiskrenejšo zahvalo.

Devica Marija na Zili. (Raznoterosti.) Na praznik sv. Jožefa smo pokopali tukaj mežnarjevo, 73 let staro teto Terezijo Erat. Bila je zelo blaga in pobožna žena, o katere vseobčni priljubljenosti je pričala zelo obilna udeležba pri pogrebu. — G. kipar Fr. Ropret v Ljubljani je izvršil za tukajšnjo župnijsko cerkev krasen kip presv. Srca Jezusovega. Tretjino svote je darovala blaga, v decembru l. 1909. umrla Urbančeva mati iz Hrašč. Dve tretjini pa upamo nabrati med radodarnimi za čast božjo in lepoto hiše božje vnetimi župljani. Tako se že ves izdatek pokrije. Delo samo je zelo fino izvedeno in hvali mojstra.

Črna. (Igrri.) Velikonočni pondeljek popoldne in v soboto zvečer pred Belo nedeljo priredijo naši fantje pri Drofelniku igri „Sanje“ in „Prvi april“. Ker je čisti dobiček namenjen revnim otrokom, pričakujemo številne udeležbe.

Prevalje. (Popravek.) Poročilo glede uravnave Meže moramo v toliko popraviti, da je deželni odbor dovolil v to svrhu 3000 K in ne, kakor smo zadnjič poročali, 300 K.

Prevalje. (Mesečno zborovanje.) Dne 20. marca je imelo naše kat. del. društvo mesečno zborovanje. Ob precejšnji udeležbi udov je govoril društveni tajnik o umrlem županu Karolu Luegerju, o padcu Schreinerja in o francoskih defraudantih in o položaju avstrijskega parlamenta. Pristopilo je lepo število novih udov.

Slov. Plajberk. V seji krajnega šol. sveta dne 7. t. m., je zahteval odbornik V. L., naj bi se na naši šoli več oziralo na materni slovenski jezik, da bi se tako dosegel boljši uspeh v vseh predmetih. Naučili bi se pa tudi nemščine boljše kakor zdaj, ako bi se poučevalo na podlagi materne jezika. Zahteval je, naj bi se poučevalo tako kakor pred približno 35 leti, ko je hodil on v šolo. Rekel je, da smo se takrat v naši šoli tudi nemško bolj naučili kakor zdaj; dokaz temu je, ker ljudje, kateri imajo doma šoli odrastle otroke z dobrimi „spričevali“, pridejo k njemu z nemškimi pismi, vabili in pozivi od raznih oblastnij, da jim bere in tolmači, kar bi se gotovo ne dogajalo, če bi njihovi otroci razumeli nemška pisma. Gospod šolski vodja je na vso moč hvalil sedanjo šolo; ker pa tega le ni mogel utajiti, da se res manj nauče kakor nekdanj, je hotel dobiti drug vzrok; rekel je: (Čujte in strmite!) Otroke zato ni več mogoče toliko naučiti, ker so stariši preveč vdani pijači! Koliko je na tem resnice, se morda drugokrat pomenimo. Ali se pri nas res toliko več pije kakor nekdanj? Za danes rečemo samo toliko: Da so nekateri mladi ljudje res precej vdani pijači, in to večinoma taki, ki še nimajo otrok, je res. Ako pa vzamemo v splošnem, se pa gotovo veliko manj pije kakor pred nekaterimi leti. Če nimate, gospod šolski vodja, drugega dokaza, tako ste se gotovo uredali. Nadalje je rekel gospod šolski vodja, ako zahtevamo slovensko šolo, dobimo takšno, kakršna je v Št. Jakobu in v Selah, slovenski razred. Na teh šolah je pa na obeh on poučeval in torej ve iz lastne skušnje, da se otroci skoraj da nič ne nauče. Nemško se poučuje samo tri ure na teden in še to samo nazorni nauk. Pisati in brati se pa nemško prav nič ne uči. Ne vemo, kako se poučuje na dotičnih šolah. Morda nam to kdo pojasni. Vemo le toliko iz izkušnje, da prihajajo otroci iz dotičnih šol desetkrat pametnejši nego iz takih ne tič ne miš šol, kjer se ne naučijo ne nemški, ne slovenski.

Darovi.

Za podljubeljski „Delavski dom“:

266. Jakob Korošak, kaplan v Ločah	K	5—
267. P. Lucij Selinšek, Ptuj		5—
268. Anton Pučnik, kaplan, Celje		5—
269. Fr. Javšovec, superior pri sv. Jožefu, Celje		5—
270. Anton Fischer, župnik, Mozirje		5—
271. Iv. Kapler, župnik, Sv. Jakob v Slov. goricah		5—
272. Jos. Dekort, župnik, Ljubno		5—
273. Franc Ogradi, opat, Celje		5—

274. Jak. Zupančič, župnik, Gotovlje		5—
275—276. M. Schmid, župnik, Solčava		10—
277. Matija Kelemina, župnik v p., Št. Ilj.		5—
278—279. Ferd. Žgank, kaplan, Sv. Jurij ob j. zel.		10—
280. Vinko Kolar, duh. v p., Gotovlje		5—
281. Fr. Simončič, vikar v Mariboru		5—
282. Fr. Lom, župnik, sv. Peter na Kron. g.		5—
283. Fr. Schreiner, kaplan, Zalec		5—
284. Anton Pintarič, kaplan v Rušah		5—
285. Martin Jurkovič, dekan v Ljutomeru		5—
286—287. Jos. Kunej, župnik na Zg. Ponikvi		10—
288. Alojzij Kokalj, župnik, Vurberg		5—
— Franc Močnik, kaplan, Sv. Tomaž		3—
289—292. Neimenovan prelat		20—
293—294. Fr. Zmazek, župnik, Sv. Benedikt, Sl. g.		10—
295. M. Strašek, župnik v p., Slov. Gradec		5—
296. Alojzij Čížek, m. župnik, Slov. Gradec		5—
297. Vincenc Žolgar, kaplan, Maribor		5—
298—299. Nabiralnik pri Kušarju, Celovec		10—

Društveno gibanje.

Slov. kat. izobraževalno društvo „Edinost“ v Št. Tomažu pri Celovcu je pristopilo k „S. K. S. Z.“ za Koroško, ki šteje sedaj 37 članic.

Velikovec. Društvo „Lipa“ priredi velikonočni pondeljek, dne 28. marca, v „Narodnem domu“ v Velikovecu ob poluštirih popoldne svoj letni občni zbor z navadnim sporedom. Na sporedu pa je tudi šaloigra in tamburanje, kakor tudi zanimiv govor: „Kdo dela?“ K obilni udeležbi vabi *odbor.*

Globasnica. Kat. slov. izobraževalno društvo v Globasnici priredi na velikonočni pondeljek mesečno zborovanje ob 3. uri popoldne pri Šoštarju v Globasnici. Uprizori se Finžgarjev „Divji lovec“ v prid „Delavskemu domu“ v Podljubelju. Ker so s prireditvijo igre precejšnji stroški, se bo pobirala vstopnina za ude 20 vin., za neude sedeži 50 vin., stojišča 40 vin. za osebo. Govornik pride iz Celovca. Somišljeniki od blizu in daleč, pridite v obilnem številu, zlasti sosedna društva naj bi bila častno zastopana. Otrokom vstop ni dovoljen. *odbor.*

Šmihel pri Pliberku. Kakor je bilo naznanjeno, priredi naše slovensko kat. izobraževalno društvo na Belo nedeljo, t. j. dne 3. aprila t. l., ob 3. uri popoldne, pri Šercarju v Šmihelu svoje zborovanje in veselico v prid „Delavskemu domu“ v Podljubelju. Na sporedu je: Tamburanje, govor, tri šaloigre: 1. „Za leto višče“, 2. Doktor Hribar, 3. „Opeharjeni žid“, in srečolov; potem prosta zabava s petjem, in tamburanjem. Vstopnina: I. sedeži 50 vin., II. sedeži 40 vin., stojišča 20 vin. K prav obilni udeležbi vladno vabi *odbor.*

Kat. izobraževalno društvo v Kotljah bode na Velikonočni pondeljek, dne 28. sušca t. l., ob 3. uri popoldne v prostorih gosp. A. Lužnika v Kotljah priredilo veselico s sledečim sporedom: 1. „Zakleta soba v gostilni pri zlati goski.“ Burka v enem dejanju. 2. „Dr. Vseznal in njegov sluga Štipko Tiček.“ Veseloigra v dveh dejanjih. 3. Prosta zabava. — K obilni udeležbi vabi *odbor.*

Kat. slov. izobraževalno društvo v Železni Kapli priredi na Belo nedeljo, dne 3. aprila, mesečno zborovanje s prelepo štiridejansko igro „Dve materi“ v zgornjih prostorih „pri Bošteju“. Začetek takoj po blagoslovu. Vstopnina za ude 20 vin., za neude 40 vin. Na praznik Marijinega Oznanenja se bo igra ponovila, in sicer na korist „Delavskemu domu“ Podljubeljem. Na sporedu je tudi govor in petje. Na to prireditev opozarja in prijazno vabi vse ude in prijatelje društva *odbor.*

Izobraževalno društvo „Sloga“ v Podravljah priredi na Belo nedeljo v Skočidolu pri Mežnarju ob 1/2.3. uri popoldne mesečno zborovanje z veselico. Na sporedu so dve igri: „Prvi april“ in „V ječi“. Deklamacija in poučen govor. Nabiranje udov. K obilni udeležbi vabi *odbor.*

Podljubelj. Prihodnjo nedeljo, dne 3. aprila, ob 5. uri popoldne igra v „Delavskem domu“. Več povedo plakati.

Št. Tomaž. Kat. slov. izobraževalno društvo „Edinost“ v Št. Tomažu priredi dvakrat in sicer na Belo nedeljo in pondeljek na Marijin praznik popoldne ob 3. uri v društveni sobi dve igri s petjem: „Sv. Neža“ in „Kmet-Herod“. Pobirala se bo vstopnina za ude 20 vin., za neude 40 vin. *odbor.*

Politične vesti.

Krvav pretep v ogrskem parlamentu.

Dne 21. t. m. je prebral v ogrski državni zbornici predsednik kraljev reskript (odredbo), s katero se odgodi ogrski državni zbor. Grof Bathiany, član Justhove opozicionalne stranke, in Franc Košut sta dolžila vlado vsled tega postavolomstva. Poslanci so se začeli pripraviti in psovati, in konec prepira je bil, da so opozicionalni poslanci ministrskega predsednika Khuena Hedervaryja in poljedelskega ministra Serenyja

pretepli, da sta krvavela. Grof Khuen ima nad levim očesom 4 do 5 centimetrov dolgo rano, drugo nad desnim očesom, tretjo pa blizu senca.

Proti pretepačem v ogrski zbornici.

Pretepaške prizore v ogrskem državnem zboru časopisje ostro obsoja, tudi časopisje Košutovcev, pred vsem glavno glasilo Košutovo „Budapest“, ki pravi, da so se pretepa udeležili le Justovci. Čuje se, da je vladar včerajšnje dogodke najstrožje obsodil ter jih označil kot atentat na člane ministrstva. Nadvojvoda Jožef je včeraj nenaznanjen prišel obiskat Khuen Hedervaryja ter mu izrazil svoje simpatije. Splošna sodba je, da so bili napadi že davno prej pripravljeni. Kazensko postopanje proti udeleženi poslancem se je že pričelo. Policija poziva gledalce na galeriji, naj se javijo kot prič. Danes se je javil višji mestni poveljnik, ki je gledal prizore z galerije. Ministrski predsednik in poljedelski minister bode ta danes zaslišana kot prič. Udeleženi poslanci bodo že danes dobili povabila k zaslišanju, govori se celo, da bodo nekateri celo aretirani.

Književnost in umetnost.

Dr. Krek: „Turški križ“. „Tri sestre“. Cena izvodu 1 K, 10 izvodov 8 K. Dobiva se v zavodu sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano. V Ljubljani 1910. Tisk katoliške tiskarne. Str. 100. Prva igra ima štiri dejanja s 17 osebami, druga tri dejanja z devetimi osebami. Igrati se za manjše odre pripravni.

Cerkvene vesti.

Vstajenje v celovških cerkvah bo na Veliko soboto popoldne: V kapelici bogoslovnega semenišča ob pol treh, ob štirih pri Sv. Duhu in v špitalski cerkvi, ob petih pri oo. kapucinih in v stolni cerkvi sv. Petra in Pavla, ob šestih pri Št. Lovrencu in benediktinski cerkvi in ob sedmih zvečer v mestni župni cerkvi sv. Ilja.

V pokoj je šel vsled bolehnosti č. g. župnik Franc Bergman pri Št. Lenartu pri sedmih studencih.

Največja trgovina z oblačilnim blagom v Celovcu.

Zaradi poznejše oddaje trgovine redka prilika: Akoravno se je zadnji čas blago silno podražilo in se bo še veliko podražilo, prodajam od 10. februarja 1910 začenši blaga za več kot 250.000 kron pod tovarniško ceno. Za trgovce in krošnjarje, krojače in šivilje še poseben popust. Prosim za obilni obisk. Z odličnim spoštovanjem

Anton Renko, posestnik,

ogel Kramerjeve ulice in Novi trg v Celovcu.

Kaj je novega po svetu.

Miklova Zala, narodnozgodovinsko igro v štirih dejanjih in štirih slikah bodo igrali na Velikonočni pondeljek v slovenskem gledališču v Ljubljani popoldne ob 3. uri. S tem je omogočen obisk tudi koroškim rodoljubom.

Dobro jutro! je običajni jutrnji pozdrav. Izkušnja nas uči, da pretek prvih dnevih ur odločuje razpoloženje celega dne. Zategadelj je važno, da zajutrujemo, kar nam dobro tekne in ne razburja. Vsak zajutraj najrajši pije svojo kavo. Ta pa ima le tedaj slasten okus in ne razburja živcev, ako je narejena iz Kathreiner-Kneipp sladne kave. To ovažuje skrbna gospodinja in da se obvaruje manjvrednih izdelkov, zahteva pri nakupu ne samo „sladno kavo“ ampak pristen Kathreiner.

„Esperantska slovnica“ je izšla. Esperanto je mednarodni jezik, ki je razširjen po vsem svetu. Pogosto se trdi, seveda krivo, da se pride z nemščino po vsem svetu. Pač pa trdimo to o esperantu. Esperanto vam odpre ves svet. Edino med Slovenci še je malo znan. To pa zato, ker doslej nismo imeli nobene slovnice. Sedaj pa smo dobili slovnico, ki je prirejena po najboljšem originalu, ki ga nahajamo v esperantski književnosti. S pomočjo te slovnice se princi lahko vsak sam brez učitelja esperantu v najkrajšem času. Posebno izborna bo služil „Ključ“, ki pomaga rešiti vsako, še tako zavozlano mesto. Ker se je tiskalo le 500 izvodov, je tisk precej dražji, kakor se je računalo prvotno. Razen tega se je pridejal „Ključ“ šele potem, ko je bila cena že določena. Zato stane izvod K 1-20, po pošti 10 vin. več. Naročite hitro, da ne zamudite. K

pet izvodom priložimo zastoj zbirko zanimivih povesti. Knjiga se dobi samo pri založniku Ij. Koser, stud. ur., Juršinci pri Ptuj, Štajersko.

Da, da, kogar sušec noče, ga pobere mali traven, se šali v veselih urah marsikateri kašljajoč bolnik. Pa tudi malega travna se ni treba bati, ne da bi se ta pregovor izpolnil, seveda le tedaj, če se posluša bolnik pravočasno zanesljivih, učinkujočih sredstev; takšno je v prvi vrsti lekarnarja Thierryja balzam od lekarnarja A. Thierryja v Pregradi pri Slatini. Noben bolnik naj zato ne prezre današnji inserat: Thierryjev balzam itd. in si naj naroči ta priznani balzam.

Terno je zadel v Celju neki kmetič iz okolice. Dobil je nekaj sto kron. Samega veselja si je takoj naročil izvožčka in se z viržinko v ustih „nobel“ odpeljal. Kako je potem praznovati svojo srečo doma, o tem molči zgodovina.

Za otroke in odrasle.

Prve avtoritete tuzemstva in inozemstva priporočajo „Kufeke“ kot najboljše živilo proti bljevanju, driski, črevesnem katarju itd.

Pred ognjem varne slamnate strehe so po posebnem načinu začeli delati na Severonemškem. Da so v resnici pred ognjem varne, priča dejstvo, da so zavarovalnice znižale prispevke za take slamnate strehe. Način izdelovanja takih streh je opisan v brošuri: „Haus am Ende, Das feuersichere Strohdach“, ki stane K 1-20 ter je izšla v založbi Drexel in Adler, Hamburg, Neuwall 54.

Poslano.

Umazani članki neimenovanega dopisuna v „Freie Stimmen“ z dne 26. svečana, 7. in 12. sušca t. l., števil. 25, 29 in 31. me vodijo do izjave, da zanaprej na take surove budalosti ne reagiram, ker izvirajo iz blede zavisti in nespametnega vladoželja, ter ne zaslužijo nobenega odgovora. Kdor zapusti meje dostojnosti, nima pravice zahtevati, da se dalje na njega ozira.

Čače, dne 15. sušca 1910. Lovro Horvat, nadučitelj.

Kaj naj

sedaj pijem, ko mi je zdravnik pjasnil, da je bobova kava škodljiva mojemu zdravju?

Odgovor:

Kathreiner Kneipp-sladno kavo, katera ima vsled posebnega pripravljalnega načina duh in okus bobove kave, je redilna in vrhtega poceni. Ni boljsega zajutrka za mlado in staro.

Bradyjeve želodčne kapljice

z varstveno znamko

Marijacejske Matere Božje

torej imenovane „Marijacejske želodčne kapljice“, so najboljše sredstvo, ki se je obneslo tekom 30 let, proti vsakovrstnim težavam v prebavljanju, gorečici, zaprtju, glavobolu in želodčnim bolečinam, preobilni tvorbi kisline itd.

Dobiva se v lekarnah po K —80 in K 1-40. Pošiljanje v provinco po lekarnarju C. Brady, Dunaj, I., Fleischmarkt 2/385.

6 steklenic za K 5—, 3 podvojnje steklenice za K 4-50 poštine prosto.

Paziti je na varstveno znamko Marijacejske Matere Božje in rdeči zavoj s podpisom

C. Brady

Zagrebski
Franck
kot tovarniško znamko
priporočujemo kot priznano najboljši pridatek za kavo!
sl. zagan 7.1855, 1.101

Tržne cene v Celovcu

17. sušca 1910 po uradnem razglasu:

Blago	100 kg		80 litrov (biren)		
	od	do	K	v	
Pšenica	—	—	—	—	
Rž	19	19	83	11 60	
Ječmen	—	—	—	—	
Ajda	17	18	—	8 46	
Oves	16	50	17	27 5 75	
Proso	—	—	—	—	
Pšeno	—	—	27	93 17 60	
Turščica	—	—	16	14 9 20	
Leča	—	—	—	—	
Fizola rdeča	—	—	—	—	
Repica (krompir)	—	—	5	77 2 60	
Deteljno seme	—	—	—	—	
Seno, sladko	9	50	11	—	
„ kisló	6	—	9	—	
Slama	5	—	7	—	
Zelnate glave po 100 kosov	—	—	—	—	
Repa, ena vreča	—	—	—	—	
Mleko, 1 liter	—	24	—	26	
Smetana, 1	—	60	1	20	
Maslo (goveje) 1 kg	2	80	3	—	
Surovo maslo (putar), 1 „	2	80	3	20	
Slanina (špeh), povoj, 1 „	2	20	2	40	
„ surova, 1 „	1	90	2	—	
Svinjska mast	2	10	2	20	
Jajca, 1 par	—	14	—	16	
Piščeta, 1 „	2	—	2	40	
Race	—	—	—	—	
Kopuni, 1 „	—	—	—	—	
30 cm drva, trda, 1 m ³	3	30	3	60	
30 „ „ mehka, 1 „	3	—	3	20	
Živina	Počrez	100 kilogramov		Prignalo	Prodalo
		od	do		
		v kronah			
Konji	—	—	—	—	—
Biki	—	60	66	—	2 2
Voli, pitani	—	76	—	—	3 2
„ za vožnjo	320	440	—	—	36 12
Junci	142	336	—	—	40 18
Krave	148	386	—	—	56 22
Telice	144	266	—	—	6 3
Svinje, pitane	—	—	148	152	33 33
Praseta, plemena	16	52	—	—	214 122
Ovce	—	—	—	—	—

Upoštevajte sledeče vrste.

Vaš poklic

Vas sili, da veliko sedite, Vi trpite na zapečenosti.

Preizkušeno iz izbranih najboljših in uspešnih zdravilnih zeli skrbno pripravljeno, tek zbujačoče in prebavljane pospešujoče in lahko odvajajoče domače zdravilo, ki ublaži in odstrani znane posledice nezmernosti, slabe diete, prehlajenja in zopnega zaprtja, na pr. gorečico, napenjanje, nezmerne tvoritve kislin ter krče je dr. Rose balzam za želodec iz lekarnarja B. Fragnerja v Pragi.

SVARILO! Vsi deli embalaže imajo postavno deponovano varstveno znamko.

GLAVNA ZALOGA: LOKARNA

B. FRAGNER-ja, c. in kr. dvornega dobavitelja, „Pri črnem orlu“, PRAGA, Mala strana 203, vogal Nerudove ulice.

Po pošti se razpošilja vsak dan.

Cela steklenica 2 K, pol steklenice 1 K. Proti naprej vpošiljati K 1-50 se pošlje mala steklenica, za K 2-80 velika steklenica, za K 4-70 dve veliki steklenici, za K 8— štiri velike steklenice, za K 22—14 velikih steklenic poštine prosto na vse postaje avstro-ogrške monarhije.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogr.

Rupujte vžigalice v korist obmejnih Slovencev!

Naslov: „Gospodarska zveza“ v Ljubljani.

Hranilne vloge

se obrestujejo po 5%.
Izdaja hranilnih znamk.

Avstr. hranilno, kreditno in stavbeno društvo

reg. zadr. z omeji. por.
Centrala Dunaj, VI., Theobaldgasse 4.

Državna kontrola.

Domači hranilniki

se oddajajo brezplačno.

Vabilo

na

redni letni občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Spodnjem Dravbergu,

registrovane zadrage z neomejeno zavezo,

ki se vrši

dne 4. aprila 1910, t. j. na praznik Marijinega oznanjenja, v „Narodnem domu“ v Spodnjem Dravbergu, ob 2. uri popoldne.

Spored:

1. Poročilo o letnem delovanju.
2. Potrjenje računa za leto 1909.
3. Volitev odbora in računskih pregledovalcev.
4. Slučajnosti.

Opomba: Ako bi ob določeni uri ne bilo došlo dosti zastopnikov, se bo zborovalo eno uro pozneje brez ozira na število zastopanih udov.

K obilni udeležbi vabi **načelstvo.**

Emil Melhhofer-jeva vdova

pasarstvo in obrt z bronom

Celovec, Stolne ulice šte. 4, Celovec
nasproti dvornemu vrtu

se zahvaljuje za doslej izkazano zaupanje in se priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu z izgotovljenimi deli za napravo vseh v to stroko spadajočih

cerkvenih in bronastih del napravljanih po najnovejših vzorcih, lepo izdelanih, po najnižjih cenah, na pr. svečnikov za oltarje in podobe, kadilnic, svetilk, kelihov, oibori-jev, mašnih konvic s skledicami,

posod za blagoslovljeno vodo, sveto olje, križev za oltarje, zastave itd.

Prenavljajo in popravljajo

se vse v to stroko spadajoče cerkvene stvari, in se jamči za dobro pozlačenje in posrebrejenje v ognju. Pismena naročila se izvršujejo najhitreje in točno. Opomba: V zalogi ima tudi kozarce za večno luč. Dobi se tudi oglje za kadilnike.

Posebno si dovoljujem častiti duhovščini in sl. občinstvu naznaniti, da nimam nobenega potovalca in tedaj tudi nihče ni opravičen zame dela prevzemati ali izvrševati.

Iščem

dobro idočo trgovino ali gostilno v najem. Navesti je najemniške pogoje in letni promet na **Marijo Klun, p. Škofja Loka, Kranjsko.**

Louske puške

Prva borovska orožnotovarniška družba

Peter Wernig,

družba z omejeno zavezo v Borovljah, Koroško.
Ceniki brezplačno in poštnine prosto.

vseh sestav, priznano delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Na prodaj

je lepa kmetija blizu farne cerkve, eno uro od železnične postaje. Več pove Peter Schiller na Kostanjah, p. Vrba ob jezeru.

Loterijske številke 18. marca 1910:

Gradec 64 90 41 66 63

Dunaj 39 28 40 73 48

Kovaškega učenca

sprejme takoj

Ferdinand Pičko, kovač v Pliberku.

OVES (Willkomm).

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji, je najbolj rodovit in najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmo, na njivi pa se ne vleže. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 80 kil za eno oralo. — Podpisani pošilja 25 kil za 9 kron, 50 kil za 17 kron, 100 kil za 32 kron z vrečo vred. Vzorce po 5 kil s pošto franko proti 3 krona 20 vin. predplačila.

Benedikt Hertl, grajščak, grad Golič
pri Konjicah (Gonobitz), Štajersko.

Superfosfat

mineralno in animalično, najbolj priznano, najbolj zanesljivo in najcenejše gnojilno sredstvo fosforove kisline

za vsako zemljo.

Vsebinska strogo zajamčena. Zajamčen najhitrejši učinek, najboljši uspehi.

Za pomladansko obdelovanje neogibno potreben.

Daje

amoniakove, kalijeve in solitarjeve superfosfate

odpošiljajo vse

tovarne umetnih gnojil, trgovci, poljedelske zadruge in društva.

Pisarna: Praga, Prikopi 17.

Albin Novák v Sinčivasi

se priporoča

prečastiti duhovščini in cerkvenim predstojništvom kakor p. n. občinstvu za oddajo najfinejšega „Aparat-olja“ za večno luč, francoskih stenjev „Guillon“ in kadila; zajamčeno pristna vina: Ljutomerčan, Rebula, Burgundec in Refosco so vedno v zalogi in se oddajajo na drobno in v sodih nad 56 litrov.

Ob enem priporoča svojo veliko zalogo manufakturnega, špecerijskega blaga posode in druge drobnine. Cene solidne.

Pri oddaji dela

se prosi preč. slovensko duhovščino, in slavna cerkvena predstojništva, načrte za nove oltarje, prižnice itd. ter proračune za prenovljenje vseh cerkvenih del od slovenskega domačega obrtnika zahtevati.

Pota se ne zaračunijo; načrti in proračuni se pošljejo na željo. Cene delu primerne.

V obilna naročila se priporoča prva slovenska umetnoobrtna delavnica za cerkvena dela

Jan. Goleš,

podobar in pozlatar v Celovcu, Paradeisergasse št. 20.

Lekarnarja

Allein echter Balsam
aus der Schutzengel-Apotheke
des
A. Thierry in Pregrada
bei Robitsch Sauerbrunn.

A. Thierry-ja balzam.

(Postavno zavarovano.)

Edino pristen z redovnico kot varstveno znamko.

Učinkuje proti želodčnim krčem, napihovanju, zasliženju, nerednostim v prebavanju, kašlju, pljučnim boleznim, bolečinam v prsih, hripavosti itd.

Zunanje celi rane, olajšuje bolečine. 19 malih ali 6 podvojnih steklenic ali velika posebna steklenica K 5.—

Lekarnarja A. THIERRY-ja edino pristno

centifolijsko mazilo

sigurno učinkuje proti tvorom, ranam, ranitvam, še tako starim vnetjem. Dva lončka K 3-60. Naročila se naslavlja na lekarno angela variha

A. THIERRY v Pregradi pri Rogatcu.

Dobiva se skoro po vseh lekarnah.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Delniška glavica K 3.000.000.
Rezervni fond K 300.000.Denarne vloge **4 1/2 %** od dne vloge
obrestujemo po **4 1/2 %** do dne vzdiga.

Kolodvorska cesta šte. 27.

Zamenjuje in eskomptuje
iskrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.
Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje
srečke proti kurznim izgubi.
Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavoije.
Eskompt in inkasso menic. — Borzua naročila.Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spiljetu,
Trstu in Sarajevu.

Turške srečke. Šest žrebanj na leto. Glavni dobiček 300.000 frankov. Na mesečno vplač. po K 8.— za kom. Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji na leto. Glavni dobiček K 180.000. Na mesečno vplačevanje po K 10.— za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.